

علم، نظريه و انسان

نوشته:

اروين شرودينگر

ترجمه:

احمد آرام

شروودینگر، اروین، ۱۸۸۷ - ۱۹۶۱ م.
علم، نظریه، و انسان / اروین شروودینگر، ترجمه احمد آرام
تهران: شرکت سهامی انتشار ۱۳۹۲.
دوازدهم ۲۸۸۰ ص.

ISBN 978-964-325-335-6

سرشناسه،
عنوان و نام پدیدآور،
مشخصات نشر،
مشخصات ظاهری،
شابک:

وضعیت فهرست‌نویسی،
یادداشت،
یادداشت،
موضوع،
موضوع،
شماره افزوده،
رده‌بندی کنگره،
رده‌بندی دی‌رجی،
شماره کتابشناسی ملی

فیبا
واژه‌نامه.
کتابنامه، ص. ۲۷۲.
علوم - فلسفه
فیزیک - فلسفه
آرام - احمد، مترجم
۱۳۴۷ ع/ش ۱۷۵/۴
۵۰۱
۳۱۹۳۲

علم، نظریه و انسان

نویسنده: اروین شروودینگر

مترجم: احمد آرام

ناشر: شرکت سهامی انتشار

چاپ اول: ۱۳۹۲

چاپخانه حیدری: ۵۰۰ نسخه

۱۰۵۰۰ تومان

شرکت سهامی انتشار

دفتر مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، نرسیده به میدان بهارستان، جنب خیابان ملت، شماره ۹۲

کدپستی: ۱۱۴۳۹۶۵۱۱۸ تلفن: ۳۳۹۰۴۵۹۲ دورنگار: ۳۳۹۷۸۶۸

WWW.ENTESHARCO.COM Email: info@entesharco.com

فروشگاه مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی، نیش خیابان ملت، شماره ۹۲، تلفن: ۳۳۱۱۴۰۴۴

فروشگاه شماره ۱: تهران، میدان انقلاب، بازارچه کتاب، تلفن: ۶۶۱۳۳۸۴ دورنگار: ۶۶۹۶۷۱۰۴

فهرست مطالب

صفحه	
پنج	مقدمه مترجم
۱	دبیاچه رادرفورد
	مقدمه در زندگی‌نامه شروینگر
۴	نوشته جیمز مرفی
۲۷	I . علم ، هنر ، و بازی
۴۴	II . قانون تصادف
۶۰	III . نامعینگری در فیزیک
۹۶	IV . آیا علم مد زمانه‌است
۱۲۷	V . علم فیزیک و مزاج زمانه
۱۶۱	VI . قانون طبیعت چیست؟
	VII . مودلهای تصویری در فیزیک
۱۷۹	وارزش فلسفی آنها
۱۰۲	VIII . اندیشه اساسی مکانیک موجی
۲۲۴	IX . ذره عنصری چیست؟
۲۷۴	فهرست کلمات

به نام خدا

مقدمه مترجم

بحث ریاضی در بارهٔ نظریهٔ شرودینگر و تغییراتی که در اتوم تصویری بور داده و، بر مبنای اندیشهٔ شجاعانهٔ دو بروی، « موج ماده » را جانشین « ماده » به معنای سابق آن کرده است، نه حد مترجم است و نه جایز در چنین کتابی است. آنچه، از جنبهٔ ریاضی محض گذشته، از اندیشه‌های این مرد بزرگ به دست می‌آید، با خواندن کتاب، دستگیر هر کسی که در این قبیل موضوعات سابقهٔ اطلاعاتی دارد و جوایب آن است که معلومات تازه تری پیدا کند، خواهد شد. اینکه مثلاً مکانیک همیلتونی چیست یا اصل نامعینی کدام است یا

اصل فرما در بارهٔ چه سخن می‌گوید ، و نظایر اینها، مطالبی است که فهم آنها تفحص لازم دارد و البته هر کس خواستار معرفت بیشتر است خود راه این تفحص را می‌داند.

در کتاب ماکس پلانک - علم به کجا می‌رود - که پیش از این توسط مترجم ترجمه شده و ناشر کتاب حاضر آن را نشر کرده است ، بسیار مطالب هست که چون با آنچه در این کتاب آمده ضمیمهٔ یکدیگر شود، بر علم و دانش کسانی که هر دو کتاب را بخوانند سیار می‌افزاید ، و چشم خوانندگان را به دانستیهای تازه، لاف از لحاظ تفکر و تأمل، باز ترمی کند.

بعضی لغات نامأنوس را که در این کتاب در مقابل معادل‌های فرنگی آنها قرار داده‌ام ، به عمد معنی نکرده‌ام و در حاشیه چیزی در بارهٔ آنها نوشته‌ام . تصور من این بوده است که غالب کسانی که این کتاب را می‌خوانند، به يك زبان خارجی آن اندازه آشنایی دارند که بتوانند با مراجعهٔ به يك کتاب لغت انگلیسی تعریفی را که در مقابل کلمه‌ای که آمده بفهمند . تقریباً برای تمام این گونه لغات نهمین در آخر کتاب آورده‌ام و در مقابل اصطلاح فارسی معادل انگلیسی

آن را قرار داده‌ام. يك لغت ظاهراً ناهنجار ترازمه ، یعنی انسانشکلیگری را مثل می‌زنم . در مقابل آن در فهرست کلمات آخر کتاب Anthropomorphism را آورده‌ام . این کلمه انگلیسی از سه جزء از ریشه یونانی ساخته شده است : آنتروپوس = انسان ، مورفه = شکل ، و ایسموس که پسوند مخصوص ساختن اسم است. در مسائل الهی اسلامی همین کلمه در مورد معرفت خدا بالفظ « تشبیه » بیان می‌شود، و مشبیه کسانی را می‌گویند که برای خدا صفات بشری قائلند. و در حقیقت در عمق وجود هر کس چنین اندیشه‌ای هست و همه گله‌های احمقانه که از ذات باری تعالی می‌شود که چرا چنین کرده و چنان نکرده بر پایه همین تشبیه و انسانشکلیگری است. ممکن بود در ذیل صفحه‌ای که « انسانشکلیگری » در آن آمده چند سطر حاشیه بنویسم و اظهار تفسیر هم بکنم، ولی من چنین دوست ندارم و این قبیل حاشیه نویسی لغوی را تعدی به حق خواننده جوینده می‌دانم؛ این را اعلان دارم که شاید در حق دسته‌ای از خوانندگان دیگر که هر کتابی را - فقط برای اینکه تفتنی کتابی خوانده باشند -

می‌خوانند ، ظلم کرده باشم ، ولی من ظلم به این دسته را
شایسته‌تر از غضب حق آن دسته اول می‌دانم .

امیدوارم خواننده این کتاب بتواند ، با ترجمه‌ای که
من از اثر گرانبهای شروینگر کرده‌ام ، عصاره گفته‌های این
دانشمند را فهم کند و درباره علّیت و قانون طبیعت و برابر
بودن دو نظریه موجی و ذره‌ای نور بایکدیگر و موجی بودن
ماده و بسیار حقایق علمی دیگر مطالب تازه‌ای دستگیرش
شود، و ازان کسان نباشد که دریافته‌های خود را از آثار
دیگران سوء تعبیر می‌کنند یا به سود خود در آنها انحرافات
پدید می‌آورند و نتایج عجیب و غریب از آنها استخراج می‌کنند
و در نوشته‌های خود به دروغ به نویسنده و دانشمندی نسبت
می‌دهند .

برای آنکه به نیاز دسته‌ای از خوانندگان که دوست
دارند چیزهایی درباره زندگی نویسنده کتاب حاضر بدانند ،
جواب گفته باشم ، مختصری از شرح حال او را ذیلاً می‌آورم .

اروین شرو دینگر، فرزند یگانهٔ يك خانوادهٔ قدیمی دانشدوست اطریشی، به تاریخ ۱۲ اوت ۱۸۸۷ در وین چشم به جهان گشود. تایازده سالگی درخانه درس خواند. سپس به مدرسهٔ متوسطه رفت و در ۱۹۰۶ وارد دانشگاه وین شد. در ۱۹۱۰ درجهٔ دکتری گرفت و مدتی به عنوان دستیار فرانزا کسینر استاد فیزیک کار می‌کرد. در ۱۹۱۴ عنوان دانشیاری پیدا کرد. جنگ اول جهانی دنبالهٔ تحقیقات او را قطع کرد و در آن جنگ با درجهٔ افسری توپخانه در جبههٔ جنوب خدمت می‌کرد.

دانشیار جوان در ۱۹۲۰ موفق به دریافت نخستین جایزهٔ خود - جایزهٔ هایتنگر - از آکادمی تحقیقات اتریش شد. در همین سال به معاونت ماکس وین انتخاب شد و به دانشگاه ینا رفت. در نیمسال پس از آن عنوان استاد غیر رسمی دانشگاه شتوتگارت پیدا کرد، و نیمسال بعد از آن استاد رسمی دانشگاه برسلاو شد. در ۱۹۲۱ ری رابه استادی کرسی فیزیک نظری دانشگاه زوریخ برگزیدند و مدت شش سال در این دانشگاه تدریس می‌کرد.

شهرت علمی وی سبب شد که در ۱۹۲۸ ، از میان داوطلبان فراوان جانشینی ماکس پلانک ، وی را به دانشگاه برلن دعوت کنند که تا سال ۱۹۳۳ در این شهر اشتغال داشت . در ۱۹۳۳ وی و پاول دیرک نوآماً ، به خاطر اکتشاف اشکال تازه و تمرخشی از نظریهٔ اتمی ، به در یافت جایزهٔ نوبل توفیق یافتند .

پس از استقرار نظام هیتلری در آلمان و تحت فشار قرار گرفتن دوستان و همکاران وی — پلانک ، اینشتین ، هرتز ، هابر ، نرمت ، و هاهن — دیگر نتوانست در برلن بماند ، و این شهر را در ۱۹۳۳ ترک گفت و به انگلستان سفر کرد .

در سالهای ۱۹۳۴ و ۱۹۳۵ عضو کالج ماگدالن آکسفورد بود . در ۱۹۳۶ به دعوت کشورش به آنزین آمد و در دانشگاه گراتس مشغول شد . در نتیجهٔ فشارهای سیاسی ، شورای استادان در ۱۹۳۷ او و دو همکار دیگرش — لوی و هس — را که از برندگان جایزهٔ نوبل بودند از دانشگاه اخراج کرد ، و سال ۱۹۳۸ ، با داشتن ۵۱ سال عمر و بدون در یافت حقوق

بازنشستگی یا کومک دیگر ، براو ونیز بر دو همکارش بسیار سحت گذشت . در ۱۹۳۸ به عنوان استاد مهمان در دانشگاه گنت، بلژیک ، مشغول تدریس شد. در ۱۹۳۹ کشور ایرلند اراو دعوت کرد و دو والرا ، رئیس جمهور ایرلند ، که به فیزیک نظری علاقه مند بود، برای او انستیتیوی همانند آنچه امریکائیان در پریستن برای اینشتین تأسیس کرده بودند در دبلین بیان نهاد که دانشمندان دیگر در این انستیتو زیر نظر شروود ینگر به کار تحقیق می برداختند . تا سال ۱۹۵۵ در دبلین بود . در این سال باردیگر او را به میهنش دعوت کردند و پیرمرد ۶۸ ساله به زادگاه خود وین بازگشت . در ۱۹۵۶ جایزه «شروودینگر» را که بزرگترین جایزه تحقیقاتی و به نام خود او تأسیس شده بود ، به وی تقدیم کردند. عضویت و دکتری افتخاری چندین مؤسسه علمی و دانشگاه جهان نیز نصیب او شده بود . در تاریخ ۴ ژانویه ۱۹۶۱ چشم از این جهان فرو بست .

زردیک صدائر در فیزیک و علوم طبیعی و مسائل فلسفی

از وی برجای مانده که ازان جمله است کتاب «زندگی چیست؟» (۱۹۴۴) و «علم و انسانیت» (۱۹۵۵) که به زبانهای

مختلف ترجمه شده است .
عکسی از وی از مؤسسه انتشارات آثار شروینگر
در وین گرفته شد تا تصویر این دانشمند نیز در مقدمه کتاب
به نظر خوانندگان برسد .

تهران- اسفندماه ۱۳۴۸
احمد آرام